

ligt överensstämma med beskr. och teckning (ett av ex. är ♂) av en av de nya arterna, *claviger*. Denna skiljes lätt från övriga arter även utan genitalpreparation på den ovanligt breda antennklubban, med 9:de och 10:de lederna 4 gånger så breda som andra leden samt ändleden föga mer än hälften så bred som 9:de och 10:de lederna. Penis' form hos denna art avviker också betydligt från den hos *multistriatus* sensu Strand. Denna senare art utgår därmed från Gotland och ersättes där med *claviger*.

H. *multistriatus* uppges i katalogen för Sk. och Öl., uppgifter som jag nu inte haft tillfälle kontrollera med utgångspunkt från A. Strands framställning, i vilken denna art behandlas efter granskning av mellan-europeiska ex. och intet nordiskt kunnat upptagas. Då Gyllenhals art är beskr. efter svenskt ex. (»Habitat in Suecia. Mus. Dom. Fallén», Ins. Suec. III s. 708), må den väntas hos oss söderut, liksom *claviger* som även i Norge synes vara en sydlig art, medan de andra två för området nya, *tibialis* och *hyperboreus*, äro funna i nordliga Norge, den förra också i norra Sibirien. De kunna sålunda hos oss väntas bli funna närmast i Lappland.

En granskning av ex. av sl. i samlingarna med ledning av A. Strands utredning må anbefallas.

Litteratur.

Arkiv för Svenska Österbotten, Bd IV. Utgivet av Svensk-Österbottiska Samfundet, Vasa 1944. — I detta häfte i oktav, 206 sidor starkt, är ungefär hälften av entomologiskt innehåll. Utom Samfundets 20-åriga historia och andra samfundangelägenheter innehåller häftet förteckning över Samfundets zoologiska, inclus. macrolepidopterologiska, och botaniska samlingar, några botaniska uppsatser av Uno Widlund, »Några iakttagelser om jordugglan» av Jacob Tegengren samt såsom största bidrag (80 sid.) »Om Vasanejdens fjärilfauna» av Biger Lingonblad. Det sista ger många värdefulla biotopiska och andra biologiska meddelanden, ej minst betr. myrmarkernas arter. Av dessa notiser kan varje lepidopterolog men särskilt den mindre erfarne samlaren hämta många goda fångsttips. Åt larverna ägnas, såsom alltid i Lingonblads publikationer, särskild uppmärksamhet. Liksom på svenska sidan av Bottenhavet kan i allmänhet observeras, hur sydliga arter tränga norrut i skärgårds- och kustområdet medan nordliga (och ostliga) arter tränga söderut i inlandet. Man konstaterar åter det kända faktum, att så många arter, gemensamma för Sverige och Finland, i finländska kusttrakterna gå längre mot norr än i Sverige, exempelvis *Parnassius apollo*, *Rhyacia depuncta*, *Calotaenia celsia*, *Rhizedra lutosa*, *Arenostola fluxa*, *Nonagria maritima*, *Calothyssanis amataria* och *Gymnoscelis pumilata*.

Frithiof Nordström.